

er blevet forlænget, er, efterhånden som boligsituationen forværredes, blevet mere og mere udbygget.

Hovedpunktet i denne midlertidige lovgivning er de bestemmelser, som vedrører *huslejestoppet*. Efter disse regler er der for lejemål om boliger eller lokaler, der var eller havde været udlejet den 1. september 1939, fastsat væsentlige begrænsninger i adgangen til at foretage opsigelse og gennemføre lejeforhøjelse. Forsåvidt angår enkeltværelser eller lejemål om møbleret lejlighed eller del af en sådan, udvidedes lejestoppet i 1947 til at gælde uden hensyn til, om den pågældende bolig var eller havde været udlejet den 1. september 1939. Ud over reglerne om huslejestoppet findes der en række lovbestemmelser, som tager sigte på, at *boligmassen udnyttes på effektiv måde*, og at boliger ikke overgår til anvendelse til andre formål. Disse regler fandtes indtil 1947 dels i lejeloven, dels i den særlige lov om boliganvisning, men ved lov nr. 248 af 31. maj 1947 om boliganvisning m. v. blev alle de herhenhørende bestemmelser samlet i denne lov.

Da huslejestoppet i sin tid blev indført, kunne man ikke forudse, at dette ville komme til at gælde i et meget langt åremål. Man har til stadighed regnet med, at denne ekstraordinære lovgivning var af rent midlertidig karakter, og dens gyldighed er da også hidtil ved de stadig tilbagevendende forlængelseslove kun blevet forlænget for et år ad gangen. Ved disse love er reglerne efterhånden undergået forskellige ændringer, men disse har alle været af mindre væsentlig karakter og har kun taget sigte på at imødekomme de krav om ændringer, som efter de praktiske erfaringer for lovens virkemåde var nødvendige.

I tidens løb er der imidlertid opstået en betydelig forskel mellem lejeniveauet i de ældre ejendomme, der omfattes af lejestoppet, og lejeniveauet i en del af de ejendomme, der er opført siden 1939. Dette forhold og den siden 1942 stadig stigende boligmangel har nødvendiggjort en mere dybtgående revision af lejelovgivningen. I erkendelse heraf anmodede ministeriet i januar måned 1948 *huslejeudvalget af 1946* om at overveje og eventuelt fremkomme med indstilling om forslag til lovbestemmelser bl. a. vedrørende spørgsmålet om at udvide huslejestoppet til også at gælde de efter 1. september 1939 udlejede boliger og lokaler samt spørgsmålet om udligning af huslejeniveauet i gamle og nye ejendomme. I skrivelse af 12. april 1948 meddelte udvalget ministeriet, at det måtte anses for udelukket, at der i udvalget kunne opnås enighed om løsningen af de pågældende spørgsmål. Da der herefter ikke var nogen sandsynlighed for, at udvalgets arbejde iøvrigt ville kunne føre til et positivt resultat, *ophævedes udvalget*.